

[Skatteministeren]

hvis fagbevægelsen og fagbevægelsens medlemmer ønsker at aftale kapitalpensionsordninger, må der overhovedet ikke skattemæssigt lægges hindringer i vejen for det. Det er tværtimod regeringens opfattelse, at der skal være en så bred vifte af valgmuligheder som overhovedet gør.

Derfor er regeringen også meget indstillet på at imødekomme det ønske, som jeg forstod hr. Stavad rejste her, og kigge på, om der skal åbnes adgang for, at man i sådanne pensionskasseseordninger kan lave sumudbetalinger – men så er det altså en ændring af pensionskasselovgivningen, der er behov for. Jeg vil også godt sige, at det så vil være nødvendigt at foretage visse nøje afgrænsninger af, hvor det kan finde sted, for det er meget vigtigt at holde sumudbetalinger – altså engangsudbetalinger og det vil sige kapitalpensionsordninger – og ordninger med løbende udbetalinger adskilt. Ikke mindst er det vigtigt skattemæssigt at holde de ting adskilt. Jeg vil gerne tilkendegive, at regeringens opfattelse er, at der skal være de bredeste valgmuligheder, og det må skattelovgivningen overhovedet ikke lægge hindringer i vejen for, og det mener regeringen heller ikke at dette forslag gør.

Men så har jeg nogle mere generelle betragtninger. Jeg lyttede selvfølgelig med særlig interesse til hr. Stavads indlæg her i dag, og når jeg gjorde det, er det jo på grund af de meldinger, der er givet fra andre partier. Hovedelementet i regeringens lovpakke er en ophævelse af 6 pct.-skatten for indkomster under 200.000 kr. Såvel Fremskridtspartiet som CD, Kristeligt Folkeparti og SF har sagt, at det er ikke noget godt forslag, i hvert fald ikke det, der har højeste prioritet.

Derfor lyttede jeg selvsagt med særlig interesse til det, hr. Stavad havde at sige i dag, for det forslag, regeringen har fremsat, svarer jo ord til andet til det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet fremsatte den 15. november 1990 her i Tinget, i hvert fald når man ser på beslutningsforslagets punkt 1, som helt nøjagtigt lyder sådan:

»6 pct.-skatten afskaffes fra 1991 for alle indkomster under 200.000 kr.«

Dette er punkt 1 i Socialdemokratiets beslutningsforslag af 15. november 1990, og det er nøjagtigt hovedpunktet i regeringens lovpakke her. Derfor glædede jeg mig til at høre hr. Sta-

vad i dag lovprise regeringens forslag for så vidtgående at have imødekommet de socialdemokratiske synspunkter, men jeg må jo indrømme, at det i hvert fald ikke var de positive træk ved forslagene, som hr. Stavad ofrede mest opmærksomhed.

Navnlig brugte hr. Stavad megen tid på at tale om, at regeringen havde fremlagt en pakke, der indeholdt ufinansierede skattelettelser. Nu er det sagt så mange gange, at Socialdemokratiet måske har gjort sig et håb om at få en bred del af befolkningen til at tro på, at det forholder sig sådan, men det gør det ikke, og derfor er jeg nødt til at knytte nogle bemærkninger til det.

Der er jo ikke tale om, at regeringen har fremsat forslag om ufinansierede skattelettelser. Det fremgår også klart af de oversigter, der ledsager regeringens pakke, at der er nøjagtig balance krone til krone. Hvis vi gør skattepakken op på indkomstår, så balancerer den nøjagtigt med 8 mia. kr.; der er 8 mia. kr. i lettelser, og der er 8 mia. kr. til finansiering.

Så siger hr. Stavad: Jamen regeringens forslag til finanslov indeholder jo engangsindtægter i form af salg af statslige aktiver. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke er noget, der indgår til finansiering af skattepakken. Det er en del af finanslovsforslaget, og det er i virkeligheden alene sat ind, fordi regeringen ville imødekomme de socialdemokratiske ønsker om at stryge en række spareforslag.

Hr. Stavad henviste videre til forslagene om forstærket restanceinddrivelse og forkortet kredittid for cigaretafgifter og anførte, at det jo også var engangsindtægter, der ikke kan bruges til varige skattelettelser. Hertil vil jeg for det første sige, at for så vidt angår restanceinddrivelse har regeringen jo ikke forestillet sig, at det skal være en engangsforeteelse. Tværtimod sidder regeringen i øjeblikket og forbereder et udspil om forstærket restanceinddrivelse, og det er da med henblik på, at det skal være en flerårig foreteelse.

For så vidt angår kortere kredittid på cigaret-afgifter er det selvfølgelig korrekt, at der er tale om en engangsindtægt, men over for det står jo, at der i regeringens pakke indgår finansieringselementer, der vokser i provenu med tiden. Lad mig f.eks. nævne afskaffelsen af indeksering af afskrivninger; det giver et stadig større provenu i de kommende år. Det samme gælder indgrebet over for konkurs og akkord, det giver også